

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 341/2019
13.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари тужилаца Грађевинског специјализованог акционарског друштва "АА", ..., чији је правни следбеник "ББ group" ДОО ... и услужног предузећа "ВВ" ДОО ..., чији је заједнички пуномоћник Драган Благојевић, адвокат из ..., против тужених Предузећа за производњу и промет рачунара "ГГ" ДОО ..., Града Београда, кога заступа Градско јавно правобранилаштво, Градске општине Вождовац, коју заступа Правобранилаштво Градске општине Вождовац, ДД из ... и ЂЂ из ..., чији је заједнички пуномоћник Дарко Шумаревић, адвокат из ..., ЕЕ из ..., као правног следбеника пок. ЖЖ, бивше из ..., ЗЗ из ..., ИИ из ..., ЈЈ из ..., КК из ..., ЛЛ из ..., као правног следбеника пок. ЉЉ, бивше из ..., ММ из ..., НН из ... – ..., ЊЊ из ..., ОО из ... и ПП из ..., чији је заједнички пуномоћник Дарко Шумаревић, адвокат из ... и Републике Србије као сукцесора, коју заступа Државни правобранилац иза пок. РР, бивше из ..., Немачка, ради утврђења права коришћења, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против решење Апелационог суда у Београду Гж 6079/2017 од 07.02.2018. године, у седници одржаној 13.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ ревизија тужилаца.

УКИДАЈУ СЕ решење Апелационог суда у Београду Гж 6079/2017 од 07.02.2018. године, решење Вишег суда у Београду П 205/16 од 11.01.2017. године и решење Вишег суда у Београду П 205/16 од 21.03.2017. године, оба исправљена решењем истог суда П 205/16 од 16.06.2017. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Београду Гж 6079/2017 од 07.02.2018. године потврђено је решење Вишег суда у Београду П 205/16 од 11.01.2017. године, исправљено решењем истог суда П 205/16 од 16.06.2017. године којим је одбачена тужба тужилаца због непостојања страначке способности у моменту подношења тужбе на страни једне од тужених. Преиначено је решење Вишег суда у Београду П 205/16 од 21.03.2017. године исправљено решењем истог суда П 205/16 од 16.06.2017. године и обавезани тужиоци да солидарно накнаде трошкове парничног поступка туженој Градској општини Вождовац од 33.000,00 динара и туженима ДД, ЂЂ, ОО, ПП од 41.250,00 динара у року од 15 дана.

Против правноснажног другостепеног решења тужиоци су благовремено изјавили ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијано решење у смислу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/14) и утврдио да је ревизија тужилаца основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиоци су поднели тужбу 17.12.2015. године и у тужби су поред осталих тужених, означили и РР. Тужбом је тражено да се утврди да су тужиоци носиоци права коришћења кат. парц. .. – пашњак I класе у површини од 2.821м² уписана у лн. бр. .. КО .. и да су тужени дужни признати да се код Службе за катастар непокретности упишу као корисници те парцеле у одређеним деловима. У тужби, тужиоци су означили да је адреса тужене РР непозната и предложили да суд одреди привременог заступника у овој правној ствари. Дописом од 10.03.2016. године, тужиоци су обавестили суд да су утврдили да је тужена РР умрла, да није имала наследника, да је њен сукцесор Република Србија коју заступа Државно правобранилаштво, Београд.

При овако утврђеном чињеничном стању, нижестепени судови су заузели становиште да се спор може решити само на једнак начин према свим туженима, јер се тужбом тражи утврђивање права коришћења спорне парцеле са одређеним идеалним деловима. Ради се о нужним и јединственим супарничарима (туженима) сходно чл. 211. и 210. ЗПП. С обзиром да је тужена РР преминула ...1994. године, тј. пре подношења тужбе која је поднета 17.12.2015. године из тога произилази да иста не може бити странка у поступку према члану 74. став 1. ЗПП, а о чему суд води рачуна по службеној дужности сходно одредби члана 79. став 1. ЗПП. При томе, нижестепени судови налазе да се тај недостатак не може отклонити и обзиром да се сви тужени сматрају као једна странка, то је на основу члана 80. став 5. ЗПП заузето правно становиште да је тужбу неопходно одбацити.

Врховни касациони суд налази да овакво становиште нижестепених судова нема правилно правно утемељење. Из списка ове правне ствари произилази да су тужиоци приликом означавања тужене РР означили да иста живи у Немачкој на непознатој адреси и предложили да се истој постави привремени заступник у овој правној ствари сходно одредбама Закона о парничном поступку. Тужиоци су накнадно сазнали да је иста умрла, да нема наследника и да је сходно одредбама Закона о наслеђивању њен наследник Република Србија, па су суд о томе обавестили поднеском од 10.03.2016. и 31.03.2016. године и уместо тужене РР означили тужену Републику Србију. Чињеница је да према члану 79. став 1. ЗПП прописано да "суд ће по службеној дужности да пази да ли лице које се појављује као странка може да буде странка у поступку и да ли је парнично способна, да ли парничну странку заступа њен законски заступник и да ли законски заступник има посебно овлашћење ако је оно потребно". Међутим, чињеница је да тужиоци нису знали тачно пребивалиште за тужену РР нити су имали податке да је иста умрла ...1994. године, па су предложили да суд, због њеног непознатог пребивалишта, одреди привременог заступника у овој правној ствари. Након сазнања да је тужена РР умрла, тужиоци су 10.03.2016. године прецизирали захтев и уместо ње означили Републику Србију као њеног наследника, а 31.03.2016. године доставили су

извод из матичне књиге умрлих из кога се може утврдити да је иста умрла ...1994. године у Немачкој у Из тога произилази да су тужиоци поступали у складу са чињеницама са којима су располагали у погледу означавања РР као тужене, а касније Републике Србије као наследника исте. Неприхватање разлога да тужиоци нису знали за смрт РР, не ствара могућност прихватања правног става нижестепених судова да је тужба у том смислу неуредна, те да је исту требало одбацити, због непостојања страначке способности у моменту подношења тужбе на страни једне од тужених. Сазнавши за смрт тужене, тужилац је сам предузео мере да отклони недостатак у погледу непостојања страначке способности на страни тужене РР и као тужену уместо исте означио Републику Србију, што значи да у том случају суд није имао потребе да реагује у смислу члана 80. ЗПП. Тај недостатак је отклоњен, одмах по сазнању од стране тужилаца и при таквој чињеничној ситуацији првостепени суд могао да настави поступак.

Имајући у виду напред изнето, Врховни касациони суд је на основу члана 416. став 2. у вези члана 420. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа
судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић